

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **V. S.**, nar. X, st. příslušník RF
bytem X
zastoupen advokátem Tomášem Verčimákem
sídlem Dřevná 382/2, Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7

za účasti : **A. P.**, nar. X, st. příslušnice RF
bytem X
zastoupena advokátem Tomášem Verčimákem
sídlem Dřevná 382/2, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2025, č. j. OAM-44670-28/DP-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2025, č. j. OAM-44670-28/DP-2022, **se z r u š u j e** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení **15 270 Kč**, a to do **30 dnů** od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Tomáše Verčimáka.

III. Osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia ze dne 31. 10. 2022 podle § 46 odst. 5 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a povolení k dlouhodobému pobytu mu nebylo uděleno. Jako důvod žalovaný uvedl existenci důvodného nebezpečí, že by žalobce při svém pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu. Rozhodnutí žalovaného je opřeno o informaci bezpečnostních složek č. j. D 27/2025-OAM v režimu utajení (stupeň „důvěrné“), která dle žalovaného popisuje působení žadatele zejména v rámci jeho pracovního života, včetně zasazení do časového rámce, skutečnosti jsou popsány do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací též přesvědčivě. Popisované jednání žalobce je také relevantní ve vztahu k důvodu tohoto rozhodnutí, kterým je nebezpečí, které žalobce představuje pro bezpečnost České republiky, neboť jeho jednání má směřovat přímo proti bezpečnostním zájmům České republiky, potažmo evropských států, a to mimo jiné i s přihlédnutím k současné geopolitické situaci, která tak pouze akcentuje bezpečnostní riziko, které žalobce představuje, respektive by při dlouhodobém pobytu na území mohl dle žalovaného představovat. Z obsahu utajované informace má vyplývat, že existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu z důvodu jeho účasti na prosazování zájmů státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy České republiky.
2. Jedná se o druhé rozhodnutí o žádosti žalobce. Předchozí rozhodnutí o zamítnutí žádosti z identického důvodu č. j. OAM-44670-16/DP-2022 bylo rozsudkem zdejšího soudu č. j. 5 A 12/2023 - 65 zrušeno, kasační stížnost žalovaného byla rozsudkem NSS č. j. 3 Azs 188/2023 – 53 zamítnuta.
3. V rozsudku č. j. 5 A 12/2023 – 65 soud konstatoval, že *z utajovaných informací musí být zřejmé, jakým způsobem byly získány, aby si soud mohl utvořit představu o tom, zda odrážejí skutečný stav věcí a zda nejsou zcela či zčásti zkreslené, nebo smyšlené. V tomto ohledu tvrzení bezpečnostní složky v dané věci však dle soudu neobstálo. Bezpečnostní složka pouze uvedla, že použila určitý počet zdrojů a zhodnotila stupeň jejich spolehlivosti. Taková míra neurčitosti tvrzení však soudu neumožnila učinit si představu o věrohodnosti poskytnutých informací. Pokud si soud není schopen učinit žádnou představu o věrohodnosti poskytnutých informací, nemůže ani dospět k závěru, že žalovaný unesl důkazní břemeno ohledně prokázání naplnění skutkové podstaty § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců a neslučitelnosti pobytu žalobce na území ČR se zájmy České republiky. Zjednodušeně řečeno, přijal-li by soud žalovaným předloženou informaci jako dostatečnou, musel by pouze „slepě“ věřit správním orgánům, čímž by nebyla naplněna výše zmíněná prezkumná funkce soudu. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisech oporu a vyžaduje zásadní doplnění. Příslušná bezpečnostní složka státu navíc v jí podané utajované informaci sama konstatovala, že již orgánům státu předala veškeré informace týkající se tohoto případu, které mohla, a že žádné další informace o svých zdrojích a metodách neposkytne, neboť by to ohrozilo její důležitý zájem.*
4. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 Azs 188/2023 – 53 ke kasační stížnosti žalovaného obsahující kromě jiného námitku, že osoba, která je uváděna jako jeden ze zdrojů utajované informace, je určitelná a informace zpravodajské služby není vymyšlená, uvedl : *Utajované informace by tak měly obsahovat popis zdroje získaných informací a způsobu jejich získání, včetně popisu okolností a důvodů, pro které má policie nebo zpravodajská služba uvedené informace za*

věrohodné. Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k tomu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné a aby tyto informace poskytovaly dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019 - 28, či ze dne 22. 9. 2021, 1 Azs 153/2021 - 78). Otázka věrohodnosti a přesvědčivosti utajovaných informací je v rámci soudního přezkumu klíčová právě proto, že sám účastník řízení nemůže jejich obsahu dostatečně oponovat, například namítat, že uváděné skutečnosti se nestaly nebo probíhaly jinak. Soud je tak postaven do situace, v níž nabrazuje jinak běžné kontradiktorní schéma soudního řízení, přičemž o skutečnostech obsažených v utajované informaci sám nemá rovněž dostatečné povědomí (dokonce je má nižší než žalobce a původce utajované informace); v rámci soudního přezkumu musí ale aprobovat či zpochybnit věrohodnost a relevanci těchto skutečností. Nejvyšší správní soud po seznámení s obsahem utajované informace č. j. D 194/2022-OAM (podklad předchozího rozhodnutí žalovaného) dospěl ke stejnému závěru jako městský soud, totiž že doložená informace nedostojí výše uvedeným požadavkům na posouzení její věrohodnosti, respektive že míra neurčitosti tvrzení zpravodajské služby soudům neumožňuje učinit si dostatečnou představu o věrohodnosti poskytnutých informací. Tento závěr nemůže zvrátit ani přesvědčení stěžovatele, že již povaha činnosti zpravodajské služby svědčí o věrohodnosti poskytnutých informací, a není zde důvod, proč by v tomto směru fabulovala. Nejvyšší správní soud již v minulosti uvedl, že „ani okolnost, že informaci poskytl orgán vytvořený za účelem potírání nejnebezpečnějších forem kriminality, nemůže být důvodem pro automatické přiznání atributů věrohodnosti, přesvědčivosti a relevance. Tyto atributy utajovaného podkladu musí posoudit nejprve správní orgány ve správním řízení a následně je povinen takovou úvahu učinit soud“ (rozsudek ze dne 12. 3. 2020, č. j. 1 Azs 330/2019 - 36). Ani skutečnost, že se mělo jednat o prosazování zájmů Ruské federace, jež v současné době čelí různým mezinárodním sankcím, nemůže samo o sobě postačovat jako důvod považovat utajovanou informaci za natolik závažnou, že se její odůvodnění může vymykat z judikatorně vymezených kritérií věrohodnosti. Kasační soud tak nemohl ověřit, zda její tvrzení spočívají na skutečných a pravděpodobně pravdivých informacích, a proto nutně dospěl ke shodnému závěru, jako městský soud, že žalovaná ve spolupráci se zpravodajskou službou neunesla své důkazní břemeno ohledně neslučitelnosti žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a jeho setrvání na území se zájmy České republiky.

5. Městský soud v Praze se znovu seznámil obsahem utajované informace a to jak s předchozí informací č. j. D 194/2022-OAM, tak i novou informací č. j. D 27/2025-OAM, a je nucen konstatovat, že kromě stylistické úpravy struktury informace je obsah předchozí i nové utajované informace v zásadě zcela identický. Přitom žalovaný na straně 10 rozhodnutí uvedl: *Původce utajované informace však v reakci na výsledek soudního řízení utajovanou informaci přepracoval, respektive dle svých možností doplnil o popis zdrojů a způsob získání informací. Skutečnost, že zpravodajská služba v minulosti v rámci předchozích soudních řízení odmítla poskytnout další informace o svých zdrojích, je nyní irelevantní. Správní orgán považuje za podstatné, že dle jeho názoru byly zpravodajskou službou k utajované informaci doplněny její zdroje, což bylo také dle soudu hlavním nedostatkem utajované informace, pro který si nemohl učinit vlastní závěr o její věrohodnosti. Soud má za to, že tvrzení žalovaného o doplnění způsobu získání informací je v rozporu se skutečným obsahem informace. Nadále není zřejmé, jakým způsobem byla získána informace o prosazování zájmů Ruské federace žalobcem. Shodně lze vytknout tvrzení žalovaného o doplnění zdrojů informace. Zdroje obou informací jsou zcela totožné, přičemž nedostatek zdroje jako takového nebyl zřejmě důvodem předchozího zrušujícího rozhodnutí, jestliže zdroje informací byly dle soudu i v předchozí informaci dostatečně identifikovatelné.*

6. Nadále tak z utajované informace není zřejmé, jakým „procesním“ způsobem byla získána rozhodná informace. Jednalo se o výsledk osob nebo o zjištění z neformálního setkání, či o odposlech nebo analýzu jiné komunikace? Kdy a za jakých okolností takto bylo učiněno? Jednalo se o informaci získanou přímo od zdroje nebo nepřímou přes další osoby? V této souvislosti soud připomíná dílčí závěr rozsudku č. j. 5 A 12/2023 – 65, dle kterého zjištění bezpečnostní služby *vytvářejí obraz aktuální a závažné hrozby pro bezpečnost státu, jak ji vymezuje i ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. Pokud by tato tvrzení odrážela skutečnost, byla by podle názoru soudu dostatečná pro zamítnutí žalobcovy žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46 odst. 5 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) a § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců.* Shodně se vyjádřil soud v řízení o žalobě žalobce vedeném pod sp. zn. 8 A 75/2023. Soudce 16. senátu zdejšího soudu je téhož názoru, v případě prokázání věrohodnosti utajované informace není pobyt žalobce v zájmu ČR, neboť by mohl ohrozit bezpečnost státu. Soudu není zřejmé, v čem tkví překážka pro bezpečnostní službu, aby uvedla metody získání informace tak, aby soud mohl obsah informace posoudit ve smyslu její věrohodnosti, autentičnosti. Správní spis neobsahuje skutečně odůvodněnou argumentaci bezpečnostní služby o existenci takové překážky.
7. Žalovaný, resp. bezpečnostní složka nerespektovala závazný pokyn Nejvyššího správního soudu o tom, že je *přes zohlednění kontextu věci popsaného stěžovatelem a zasazení utajované informace do vymezeného časového rámce nemůže kasační soud dospět k jinému závěru, než že zpravodajská služba konkrétněji neuvedla, jakým způsobem se dozvěděla o žalobcově jednání a zejména v jakých souvislostech se tak stalo. Z utajované informace **není zřejmé, jaká metoda byla k získání informací použita** a nejsou popsány ani okolnosti a důvody, pro které má zpravodajská služba uvedené informace za věrohodné. Zpracovatel utajované informace mohl blíže popsat okolnosti získání informace a situaci tak zasadit do širšího kontextu. Nutno podotknout, že městský soud po zpravodajské službě nepožadoval sdělení jmen či identity jejich zdrojů, ani neuvedl, že by utajovaná informace zachycovala toliko názor zpracovatele či byla vyfabulovaná, jak naznačuje stěžovatel. Zpravodajská služba uvedla pouze to, že použila určitý počet zdrojů a obecně zohlednila stupeň jejich spolehlivosti, což neumožňuje soudu učinit si žádnou představu o věrohodnosti poskytnutých informací. Jak již konstatoval rovněž městský soud, zpravodajská služba v utajované informaci zároveň sdělila, že již orgánům státu předala veškeré informace, které mohla a že žádné další informace o svých zdrojích ani metodách neposkytne. Ze správního spisu není zřejmé, zda byla zpravodajská služba seznámena s citovanými rozsudky. Jak uvedl NSS městský soud po zpravodajské službě nepožadoval sdělení jmen či identity jejich zdrojů, ani neuvedl, že by utajovaná informace zachycovala toliko názor zpracovatele či byla vyfabulovaná. Jestliže se zpravodajská služba rozhodne, že určité informace soudu neposkytne z obavy, že by to ohrozilo její důležitý zájem, soud ji k tomu nemůže přinutit; pravomoc úkolovat zpravodajskou službu má pouze vláda a prezident republiky (§ 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách). Je na zpravodajské službě, aby vyhodnotila, zda je pro ni větším rizikem poskytnutí požadovaných informací příslušnému orgánu státu, nebo rezignace na jejich uplatnění v daném řízení. Pakliže však zpravodajská služba odmítne poskytnout informace potřebné pro ověření věrohodnosti jejich tvrzení, nemohou být tato tvrzení podkladem pro vydání jakéhokoli rozhodnutí zasahujícího do veřejných subjektivních práv osob. Jak bylo již uvedeno, informace zpravodajské služby neobsahovaly v nyní projednávané věci dostatečný popis zdroje získaných informací a způsob jejich získání.*
8. Právním názorem soudu není vázán pouze žalovaný, ale také soud v novém rozhodování. Krajský soud je při opakovaném posuzování stejné věci vázán svým dříve vysloveným právním názorem, a to bez ohledu na konkrétní senát, kterému byla věc přidělena (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). To platí za předpokladu, že se v období mezi jeho jednotlivými rozhodnutími nezměnily skutkový nebo právní stav věci ani soudní judikatura pro krajský soud závazná NSS rozsudek ze dne 20. 5. 2024,

č. j. 9 As 66/2023-72. Pokud je podkladem pro nové rozhodnutí výhradě utajovaná informace identického obsahu jako byla podkladová utajovaná informace v předchozím rozhodnutí, které bylo z důvodu „nevěrohodnosti“ takového podkladu pro absenci metody získání informací zrušen, je soud povinen nové rozhodnutí opět zrušit ze shodných důvodů dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vady řízení spočívající v nedostatku pro vady řízení spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech; a dále z důvodu nerespektování závazného právního názoru v předchozím zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

9. Pro nadbytečnost se soud nezabýval vypořádáním dalších žalobních námitek, které ostatně vyvěrají z obsahu utajované informace jako také.
10. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení, žalovaný ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměnu právního zástupce žalobce a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna advokáta náleží za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 4 620 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho zástupce za 2 úkony právní služby po 450 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Advokát žalobce není plátcem DPH.
11. O nákladech řízení osoby na řízení zúčastněné soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí žádné náklady s plněním povinnosti soudu nevznikly, jakkoli je zastoupena advokátem, neboť nebránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou, jelikož takové právo jí z rozhodnutí o pobytu žalobce přímo nevyplývalo. Zároveň ji soud neuložil povinnosti, pouze ji poučil o jejím právu být zúčastněnou osobou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 11. 11. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce